

פרק רביעי שנהגו מקום פסחים

עינן משפט
נור מצויה

מסורת הש"ט

הנחות הב"ח

לעוי ריש"

מן שמותיה ליה דאמר מיהו ולא מיהו רבי
הורה וכחני קוצרין ברצון הכלמים ולטומען
תני ארבעה הוה אלא סמי מיכן קצירה:
מיהורי נמיות של הקרש של חרוב של
שכמה אמרו אבותינו לא הקדרישו אלא
קורות ואנו נהיר גמויות של הקרש של
הברא שפה ושל שכמה ריבויו לאחר
בנידולין ובבן סכרי נהיר דמעילה לייכא
איסורא מיהא איכא: ופורץ פרוזות: אמר
עלול א"ר שמעון בן לקיש מוחלקת בשל
מכברות ריבנן סכרי גורין טמא עלה
ויתולש ואנשי יrho סכרי לא גורין טמא
עללה וחולש אבל בשל בין המכברין דברי
הכל מורה א"ל ^(ט) רבא והא מוקצתו נינחו וכי
תומא הויל דחי לעובנן השთא מוכן
לאדם לא הוי מוכן לכלבים ^(ט) דתנן ר' יהודה
אומר אם לא היה נבילה מע"ש אסורה לפני
שאניה מן המוכן מוכן לעורבים הוי מוכן
לאדם א"ל ^(ט) אין מוכן לאדם לא הוי מוכן
לכלבים אבל מיד דחי לאנייש לא מקצה
לה מדעתה מוכן לעורבים הוי מוכן לאדם
כל מיד דחי לאנייש דעתה עליה כי אתה
רבנן סכרי מוכן לעורבים לא הוי מוכן
לאדם ואנשי יrho סכרי מוכן לעורבים הוי
מוכן לאדם אבל בשל מכברות דברי הכל
אסור גורין טמא עלה ויתולש: גונתנן
פיאה לירקן: ולית להו לאנשי יrho הא
תנן אבל אמרו בפיאה כל שהוא אוכל
ונגשבר ונידולו בו הארץ ולקיטן באחת ו

נ"ג א מ"ז פ"ב מכב' מומנט עניש סלכלה ג' 13

רביינו חננאל